Журнал «Українська Родина» – допомагає створювати гармонію у сім'ї. Мова, історія, традиції і звичаї - все це наша рідна національна культура.

ISSN 1819-955X

№ 5/2024 (144)

Виходить з 15.06.1999 р.
Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Міністерства інформації України КВ № 21651-1551 ПР від 02.11.2015р.
Рішення Національної ради № 784 від 14/03/2024 р. Ідентиф. R30-02939.
Засновник: **Біленький С. Я.**
Головний редактор: **Біленька С. В.**
Дизайн та верстка: **ТОВ «СМПГ «ШАНС».**
Адреса редакції: **02140, м. Київ вул. Ревуцького, 44 оф.4;**
Телефон редакції: **(044) 565-75-91**
E-mail: **mail@rodyna.com.ua**
www.rodyna.com.ua

Наша редколегія:

Кагадій В.В. Саннікова Л.П.
Косачевич П.І. Сіренко Г.О.
Мицик В.Ф. Купчин В.К
Павлик О.В. Терещук А.І.
Просяник І.Г. Толкач Ю.Г.

На обкладинці:

Людмила Бутко – село Мачухи, Полтавська обл.

Усі права належать ФОП Біленька С.В. та Видавництво ТОВ «СМПГ «ШАНС». Передрук і будь-яке використання матеріалів можливі тільки з посиланням на Журнал «Українська Родина». Редакція має право публікувати будь-які надіслані на її адресу твори, звернення читачів, листи, ілюстровані матеріали і залишає за собою право редагувати матеріали.

Факт пересилання матеріалу до редакції означає згоду автора на передачу редакції всіх виключних прав на використання твору в будь-якій формі і будь-яким способом.

Надання авторами та читачами їхніх персональних даних означає добровільну згоду на їх зберігання та обробку.

Стиль оформлення видання та його зміст є об'єктами авторського права та охороняються згідно з чинним законодавством.

Редакція не завжди може поділяти погляди авторів публікацій, має право відмовити в розміщенні матеріалів на сторінках видання, якщо в них мають місце порушення законодавства, наших технічних чи художніх вимог, не мають практичного застосування для покращення родинного добробуту, несуть шкоду для людей, або відсутня оплата.

За достовірність порад, наведений досвід, рецепти для профілактики та лікування відповідає автор. Наведені у публікаціях поради, методи і рецепти можуть бути застосовані читачами на власний ризик і тільки після консультації з лікарем чи фахівцем з відповідної галузі.

За достовірність фактів, цифр, точність імен, прізвищ відповідають автори, а за зміст рекламних матеріалів – рекламодавці.

Рекламодавець також самостійно несе відповідальність за збереження авторських прав і прав третіх осіб, наявність необхідних ліцензій і відомостей про сертифікацію продукції та послуг згідно з чинним законодавством. У своїх діях видавництво керується тим, що рекламодавець має право і зобов'язаний отримав усі необхідні для своєї діяльності, у тому числі і для здійснення публікацій, дозволи. Передачею матеріалів рекламодавець підтверджує факт надання видавництву права на виготовлення, тиражування та розповсюдження його реклами.

Претензії стосовно якості друку і термінів виходу реклами приймаються протягом 30 днів від виходу видання з публікацією.

Надруковано **ТОВ «Друкарня «Літера»**, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 8,
Замовлення **№145 від 18.10.2024 р.**
Друк офсетний. Папір крейдований.
Формат 60 х 84 1/8. Обсяг: 5 ум. друк. арк.
Підписано до друку **18.10.2024 р.**
Наклад 23740 примірників.
Ціна договірна.

Передплатний індекс **91640**

© ФОП Біленька С. В.
© Видавництво ТОВ «СМПГ «ШАНС»
© Журнал «Українська Родина»

м. Київ – 2024 р.

СЬОГОДЕННЯ

3. Шляхетність і складно-граціозна простота кулінарної матриці коровайниці-полтавки Людмили Бутко

9. Жіночі кола Сили біля макітри неймовірної київської Коровайниці-гуру Тетяни Вінцковської

11. Мій досвід в ЕтноГастро-Туризмі 2010-2024 рр: успішні кейси і одна «проблема»

15. Коровайниця-зірочка із Харківщини Лідія Рудь із закоханими серпанковими очима

17. Короваї Катрусі Юр'євої – коровайна візитівка Одещини, туристичноГастрономічний магніт Півдня України

19. Володимир Осадчий – захисник Роду і Народу

21. Зцілення через мистецтво

ЯК ТО БУЛО

23. Літописна Земля Древлян

Володимир Осадчий – захисник Роду і Народу

Науково-педагогічні працівники кафедри української літератури, українознавства та методик їх навчання факультету філології та журналістики Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Лариса Йовенко, Валентина Гончарук, Наталія Осіпенко, Віта Кириченко) надають послуги з науково-таких напрямами: історія села, настінні розписи села Кочубіївка, народний хор, фольклорно-етнографічна спадщина села, сучасні митці краю та ін.

Для реалізації такої розвідки викладачі, не тільки вивчають історичні, фольклорні, етнографічні матеріали, а здійснюють польові дослідження, які передбачають живе спілкування з жителями села Кочубіївка.

Найпершим респондентом став «Головна людина», як називають його односельці, Володимир Олексійович Осадчий – Заслужений працівник сільського господарства України, почесний громадянин Уманського району, очільник Фермерського господарства «Агрофірми «Базис», поціновувач і популяризатор національної культури, спортсмен і відомий в Україні меценат.

Народився Володимир Олексійович 1 січня 1955 року у родині колгоспників в селі Попівка Маньківського району, що на Черкащині. З 7 класу займався художньою самодіяльністю, читав гуморески. У 1971 році розпочав трудову діяльність у колгоспі села Попівка, а у 1972 році закінчив Буцьке СПТУ-13.

У 1976 році молодий Володимир обрав фах економіста-організатора та вступив до Уманського сільськогосподарського інституту. Успішно навчався, а ще вдало брав участь у студентській художній самодіяльності – «читав гуморески, які й досі добре пам'ятаю, займався футболом, баскетболом». «Баба Маша, у якої ми жили на квартирі, навчила мене ворожити. Коли ходили до дівчат, то я ворожив...», – пригадує Володимир Олексійович. Одружився на третьому курсі. За його словами, «був штатним боярином», допоміг одружитися багатьом своїм друзям.

У Кочубіївку приїхав 22 січня 1981 року. Одразу закохався в село, побачивши його сніжні поля. В селі розпочав працювати бухгалтером, ініціював створення драматичного гуртка (ставили «Фараонів», «Різдвяний вечір», колядували, щедрували, водили «Козу»). З виставами їздили у сусідні села.

Із 1984 року Володимир Осадчий – директор радгоспу «Уманський». З 2000 року очолює реформоване у фермерське господарство «Агрофірму «Базис».

Як зазначено в енциклопедії «Державних нагород України», «В. О. Осадчий пройшов усі щаблі на нелегкому шляху опанування хліборобської майстерності від різноробочого до керівника господарства. Набув знань і досвіду хліборобської мудрості та розважливості, здобув авторитет і повагу» [1].

На сучасному етапі Володимир Олексійович опікується економічним устроєм та соціально-культурним розвитком сіл Кочубіївка та Городецьке Уманського р-ну і Верхнячка Христинівського району.

Одним із укладень у здоров'я нації, що надважливо для Володимира Олексійовича, є розвиток спорту. Меценат фінансує будівництво спортивних полів, діяльність ФК «Базис» та двох волейбольних команд, є і сам гравцем ФК ветеранів. Володимир Осадчий здійснює вагому просвітницьку роботу (реконструював школу, побудував спортивну залу, зводить дитячі майданчики, популяризує серед молоді спортивну справу).

Окрім цього, Володимир Олексійович проводить активну волонтерську діяльність щодо підтримки ЗСУ. В його кабінеті – безліч слів подяки, написаних на стягах, від наших лицарів-захисників.

Володимир Осадчий – шанувальник і популяризатор національної культурної спадщини українців. «У середу-четвер гільце йшли вибирати, в четвер торочили рушники, у п'ятницю розвозили шишки, а дівчата голуби пекли, в суботу прикрашали гільце, в неділю – весілля. В понеділок приймали молодят до дорослої громади, у вівторок – «цигани», а у середу весілля закінчувалося», – розповідає Володимир Олексійович.

Ми познайомилися з сильною, чуйною, високодуховною особистістю, яка не байдужа до радощів і незгод односельців. Володимир Осадчий започаткував традицію обдаровування ювілейників. Людей вітають пам'ятними подарунками з приводу одруження, народження дітей. Шанують найстарших жителів села. Господарство дбає про дітей з інклюзією (діти годують баранців, телят, мають змогу погладити тварин, малечу пригощають молоком, вареннями місцевого виробництва). Під час нашого спілкування зателефонувала жінка з місцевої громади і попросила немаленькі кошти на лікування когось із родичів, на що Володимир Олексійович одразу відповів згодою.

Володимир Осадчий безперервно розвивається, має прекрасну пам'ять (знає прізвища, імена, по батькові, роки народження всіх односельців), прагне вдосконалюватися, тощо. Пан Володимир є прекрасним сім'янином. Його дружина – Лілія Олексіївна нині де-

корує весільні та інші церемонії чи заходи, займається ландшафтним дизайном. Володимир Олексійович – батько донечок – Берташєнє Галини і Дзюби Наталії. Має дві онучки й онука, які успадкували від дідуся художнє обдарування, милосердя і добрі серця, адже також займаються творчістю і благодійністю.

Галина Берташєнє з доньками Даніелою та Камілою талановито оздоблюють візерунками гільзи артилерійських снарядів, предмети побуту, малюють картини для благодійних акцій, кошти з яких надсилають на допомогу ЗСУ.

Розвивають танцювальні традиції нашого краю, мріють провести спільно з одним із найкращих хореографічних колективів України – «Крок уперед» спільний проєкт виступів дітей і матерів.

Наталія Дзюба є успішною рестораторкою, а її син – онук Володимира Олексійовича – Захар займається професійною грою у футбол (ФК «Локомотив», м. Київ), вподобає малювання.

Ця елітарна родина Уманського краю береже народні виховні традиції, національну ідею, духовні цінності нашого народу.

Володимир Олексійович Осадчий є прикладом для наслідування не тільки для власних нащадків, а й для колег, односельців, молоді, що нині обирає життєві орієнтири. Він є довершеною особистістю, яку можна охарактеризувати словами автора одного з козацьких літописів Григорія Граб'янки: «Хто чинно справу починає, той на повну силу к ділу приступає» [2].

Лариса Йовенко,
доктор педагогічних наук, професор кафедри української літератури, українознавства та методик їх навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.
e-mail: yovenko310@ukr.net

Наталія Осіпенко,
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри української літератури, українознавства та методик їх навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.
e-mail: n.s.osipenko@udpu.edu.ua

Список використаних джерел:

1. Державні нагороди України. Кавалери та лауреати. Том VII. Осадчий Володимир Олексійович. Режим доступу: https://who-is-who.ua/main/page/nagoroda-7/766/682.

2. Так говорили козаки: крилаті вислови гетьманів та літописців. Режим доступу: https://chytomo.com/tak-hovoryly-kozaky-krylati-vyslovy-hetmaniv-ta-litopystsiv/.

3. Спогади випускника. Володимир Осадчий: «Треба щоденно ставати кращим, ніж ти був вчора». Режим доступу: https://www.udau.edu.ua/ua/news/spogadi-vipusknika.-volodimir-osadchij-treba-shhodenno-stavati-krashhim-nizh-ti-buv-v-chora.html.

